

การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่ส่งเสริมสมรรถนะการคิดขั้นสูง
และสมรรถนะการจัดการตนเองของนักเรียนในเขตพื้นที่บริการ
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

THE DEVELOPMENT OF ACTIVE LEARNING MODEL THAT PROMOTES
HIGHER ORDER THINKING COMPETENCIES AND SELF-MANAGEMENT
COMPETENCIES OF STUDENTS IN THE SERVICE AREA OF
PHUKET RAJABHAT UNIVERSITY

รัฐพล พรหมสะอาด¹ และพรรวดี ขำจิ่ง²
Ratthapol Phromsaard¹ and Panwadee Khamjing²

^{1,2} คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
^{1,2} Faculty of Education, Phuket Rajabhat University
E-mail: ratthapol.p@pkru.ac.th

Received: April 24, 2025
Revised: September 22, 2025
Accepted: September 25, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะการคิดขั้นสูงและสมรรถนะการจัดการตนเองของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนในเขตพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต 2) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่ส่งเสริมสมรรถนะการคิดขั้นสูงและสมรรถนะการจัดการตนเองของนักเรียนในเขตพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต และ 3) ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก วิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะการคิดขั้นสูง และสมรรถนะการจัดการตนเอง ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการคิดขั้นสูงและสมรรถนะการจัดการตนเอง และ ระยะที่ 3 การประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาสมรรถนะ การคิดขั้นสูงและสมรรถนะการจัดการตนเอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบสมรรถนะการคิดขั้นสูง มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.38 – 0.90 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 – 0.60 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.74 และแบบประเมินสมรรถนะการจัดการตนเอง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.71 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าสถิติพื้นฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน การทดสอบค่าสถิติที และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการพิจารณาสมรรถนะการคิดขั้นสูง ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ (1) การคิดอย่างมีวิจารณญาณ (2) การคิดเชิงระบบ (3) การคิดสร้างสรรค์ และ (4) การคิดแก้ปัญหา สำหรับสมรรถนะการจัดการตนเอง ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ (1) การเห็นคุณค่าในตนเอง (2) การมีเป้าหมายในชีวิต (3) การจัดการอารมณ์และความเครียด และ (4) การจัดการ

ปัญหาและภาวะวิกฤต 2) ผลการพิจารณารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ (1) กระตุ้นและให้ประสบการณ์ (Stimulation and Experience) (2) ให้ความรู้ใหม่ (New Knowledge Provision) (3) จัดกิจกรรม (Activity Organization) (4) นำเสนอผลงาน (Presentation) (5) แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Share) และ (6) ปรับปรุงและนำไปใช้ (Improvement and Implementation) 3) ผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่พัฒนาขึ้นส่งผลให้นักเรียนมีสมรรถนะด้านการคิดขั้นสูง และสมรรถนะการจัดการตนเองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นตัวบ่งชี้การแสดงพฤติกรรมต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างมั่นใจ ที่นักเรียนมีสมรรถนะที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก สมรรถนะการคิดขั้นสูง สมรรถนะการจัดการตนเอง

ABSTRACT

This research aimed to 1) develop indicators of higher-order thinking competencies and self-management competencies for Prathom 6 (Grade 6) students in the service area of Phuket Rajabhat University, 2) develop an active learning model that promoted higher-order thinking competencies and self-management competencies, and 3) evaluate the effectiveness of the developed active learning model. The research was conducted in three phases: Phase 1 involved the development of indicators for higher-order thinking and self-management competencies; Phase 2 focused on the development of the active learning model to enhance these competencies; and Phase 3 evaluated the effectiveness of the active learning model in promoting higher-order thinking and self-management. The research instruments consisted of a higher-order thinking competency test, with item difficulty indices ranging from 0.38 to 0.90, discrimination indices ranging from 0.20 to 0.60, and a reliability coefficient of 0.74, as well as a self-management competency assessment with a reliability coefficient of 0.71. Statistical methods used included descriptive statistics, exploratory factor analysis (EFA), confirmatory factor analysis (CFA), dependent samples t-test, and content analysis.

The research findings revealed that 1) higher-order thinking competencies comprised four components: (1) critical thinking, (2) systems thinking, (3) creative thinking, and (4) problem-solving thinking. Self-management competencies consisted of four components: (1) self-esteem, (2) life goal setting, (3) emotional and stress management, and (4) problem and crisis management. Moreover, 2) the active learning model consisted of six stages: (1) Stimulation and Experience, (2) New Knowledge

Provision, (3) Activity Organization, (4) Presentation, (5) Share, and (6) Improvement and Implementation. In addition, 3) the effectiveness evaluation results showed that the developed active learning model significantly enhanced students' higher-order thinking competencies and self-management competencies at a statistical significance level of 0.01, with the exception of the indicator of confident behavior in front of others, which showed no statistically significant difference. Students had high satisfaction levels with the active learning model.

Keywords

Active Learning, Higher-order Thinking Competencies, Self-management Competencies

ความสำคัญของปัญหา

ตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง นโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 – 2569 โดยให้ส่วนราชการในสังกัดและองค์กรในกำกับกระทรวงศึกษาธิการนำนโยบายการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการไปเป็นกรอบแนวทางในการจัดการศึกษาที่เน้นกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้หลากหลาย มีการต่อยอดแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล เพื่อพัฒนาสมรรถนะสำคัญของนักเรียน (Royal Thai Government Gazette, 2024) สอดคล้องกับสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่ได้กำหนดกลยุทธ์การพัฒนาให้คนไทยทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ โดยการพัฒนาผู้ที่อยู่ในช่วงวัยการศึกษาระดับพื้นฐานให้มีความตระหนักรู้ในตนเอง มีทักษะดิจิทัลและมีสมรรถนะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ การดำรงชีวิตและการทำงาน โดยการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แนวใหม่ และขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติเพื่อให้นักเรียนสามารถจัดการตนเอง มีความสามารถในการสื่อสาร สามารถรวมพลังทำงานเป็นทีม มีการคิดขั้นสูงด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกและขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติโดยนำร่องกับสถานศึกษาที่มีความพร้อม และมีมหาวิทยาลัยในพื้นที่สนับสนุน ความรู้และความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ (Royal Thai Government Gazette, 2022)

แนวคิดข้างต้นเป็นผลมาจากการวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาประเทศไทยที่พบว่าช่วงวัยเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานยังมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาขั้นพื้นฐานต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ใกล้เคียงกับประเทศไทย จากรายงานขององค์กรเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนาที่ทำการทดสอบความรู้ความเข้าใจของนักเรียนอายุ 15 ปีทั่วโลกในด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และการอ่าน พบว่า นักเรียนไทยร้อยละ 59.5 อยู่ในกลุ่มที่ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน และมีนักเรียนไทยเพียงร้อยละ 0.18 ที่ทำคะแนนได้ในระดับสูงกว่าค่ามาตรฐาน (Royal Thai Government Gazette, 2022) รวมทั้ง เมื่อพิจารณาผลการประเมินผล PISA 2022 ของประเทศไทยยังพบว่า มีคะแนนเฉลี่ยด้านคณิตศาสตร์ 394 คะแนน ด้านการอ่าน 379 คะแนน และด้านวิทยาศาสตร์ 409 คะแนน ซึ่งผลการประเมินทั้งสามด้านของไทยมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า

ค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศสมาชิก OECD มากกว่า 70 คะแนน (Ministry of Education, 2025) ซึ่งปัญหาเหล่านี้เกิดจากข้อจำกัดเรื่องหลักสูตรและระบบการเรียนการสอนที่เน้นการสอนเนื้อหาสาระและความจำมากกว่าการพัฒนาทักษะและสมรรถนะ ส่งผลให้นักเรียนขาดความคิดสร้างสรรค์ ปัจจัยสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนและครูที่มีคุณภาพยังกระจายไม่ทั่วถึงโดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกล ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ส่งผลให้การศึกษาไทยในทุกๆระดับยังมีปัญหาเชิงคุณภาพที่ต้องเร่งแก้ไข (Ministry of Education, 2017)

อนึ่งหากจะนำนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพนักเรียนนั้น สถานศึกษาชั้นพื้นฐานต้องจัดกระบวนการเรียนรู้เชิงบูรณาการเพื่อพัฒนานักเรียนให้เกิดทักษะการคิด เน้นการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่คำนึงถึงความสามารถของนักเรียนเป็นหลักและพัฒนานักเรียนผ่านบริบทในชีวิตจริง โดยการผสมผสานความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะ จนเกิดเป็นความสามารถมาประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้ การทำงาน การใช้ชีวิต และการแก้ปัญหาสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน รวมทั้ง เพื่อให้เกิดคุณลักษณะ ทักษะการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 (3Rs 8Cs) และสมรรถนะที่ต้องการ ซึ่งจากการศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรฐานสมรรถนะในประเทศสิงคโปร์ เกาหลีใต้ ฟินแลนด์ และนิวซีแลนด์ พบว่า (Srinakarinwiroth University, 2021) สมรรถนะที่ทุกประเทศให้ความสำคัญและเป็นเป้าหมายของหลักสูตรฐานสมรรถนะ คือ สมรรถนะการคิดขั้นสูง และสมรรถนะการจัดการตนเอง ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยของ Sukjaroen & Chobphon (2022) พบว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุกสามารถพัฒนาสมรรถนะการคิดขั้นสูง ได้แก่ การคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดสร้างสรรค์ มีค่าขนาดอิทธิพลเฉลี่ย คือ 2.57, 1.38 และ 1.13 ตามลำดับ นอกจากนี้ การจัดการเรียนรู้เชิงรุกยังเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนตามความต้องการ ความสนใจ ความถนัดของนักเรียนและเชื่อมโยงกับสถานการณ์จริง โดยครูผู้สอนทำหน้าที่เป็นโค้ช มุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถบริหารจัดการตนเองได้บนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (Saikumpa, 2021)

ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนของสถานศึกษาในเขตพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ได้แก่ จังหวัดกระบี่ พังงา และภูเก็ต ให้มีสมรรถนะการคิดขั้นสูงและสมรรถนะการจัดการตนเอง ซึ่งเป็นสมรรถนะที่ทุกประเทศให้ความสำคัญและเป็นเป้าหมายของหลักสูตรฐานสมรรถนะ รวมถึงเพื่อเป็นการดำเนินงานที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 – 2570 ของ Krabi Provincial Education Office (2023) แผนปฏิบัติราชการ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) ของ Phang-Nga Provincial Education Office (2023) และแผนพัฒนาการศึกษาจังหวัดภูเก็ต (พ.ศ. 2566 – 2570) ของ Phuket Provincial Education Office (2023) ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะทำงานวิจัยห้วง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่ส่งเสริมสมรรถนะการคิดขั้นสูงและสมรรถนะการจัดการตนเองของนักเรียนในเขตพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เพื่อนำนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ไปใช้ในการพัฒนาโรงเรียนระดับประถมศึกษาขนาดเล็กที่เป็นกลุ่มเป้าหมายอย่างเป็นรูปธรรม

โจทย์วิจัย/ปัญหาวิจัย

1. ตัวบ่งชี้สมรรถนะการคิดขั้นสูงและสมรรถนะการจัดการตนเองที่เหมาะสมกับบริบทของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในเขตพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ประกอบด้วยอะไรบ้าง
2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่ส่งเสริมสมรรถนะการคิดขั้นสูงและสมรรถนะการจัดการตนเองของนักเรียนในเขตพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตมีลักษณะอย่างไร
3. ประสิทธิภาพผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่ได้สามารถส่งเสริมสมรรถนะการคิดขั้นสูงและสมรรถนะการจัดการตนเองได้หรือไม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะการคิดขั้นสูงและสมรรถนะการจัดการตนเองของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนในเขตพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่ส่งเสริมสมรรถนะการคิดขั้นสูงและสมรรถนะการจัดการตนเองของนักเรียนในเขตพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
3. เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกได้แก่
 - 3.1 สมรรถนะการคิดขั้นสูงและสมรรถนะการจัดการตนเองของนักเรียนในเขตพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก
 - 3.2 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก
 - 3.3 ความพึงพอใจของครูประจำการและผู้บริหารต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่ส่งเสริมสมรรถนะการคิดขั้นสูงและสมรรถนะการจัดการตนเองของนักเรียนในเขตพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. **ระยะที่ 1 การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะการคิดขั้นสูง และสมรรถนะการจัดการตนเอง**
ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2566 ของโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตจังหวัดกระบี่ พังงา และภูเก็ต จำนวน 16,498 คน
กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2566 ของโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตจังหวัดกระบี่ พังงา และภูเก็ต จำนวน 1,100 คน ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน โดยเริ่มจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified sampling) โดยใช้จังหวัดเป็นตัวแบ่ง หลังจากนั้นใช้การสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) โดยการจับสลาก (Rotary) ใช้โรงเรียนและห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม รายละเอียดดังตาราง

ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนจำแนกตามสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ปีการศึกษา 2566

สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	
		การวิเคราะห์ องค์ประกอบเชิงสำรวจ	การวิเคราะห์ องค์ประกอบเชิงยืนยัน
กระบี่	7,870	200	165
พังงา	2,714	200	170
ภูเก็ต	5,914	200	165
รวม (คน)	16,498	600	500

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การสัมภาษณ์ แบบสอบถามในการวิเคราะห์องค์ประกอบ
ของสมรรถนะการคิดขั้นสูงและสมรรถนะการจัดการตนเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของสมรรถนะการคิดขั้นสูงและสมรรถนะ
การจัดการตนเอง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะการคิดขั้นสูงและสมรรถนะ
การจัดการตนเอง

2. นำกรอบแนวคิดตัวบ่งชี้สมรรถนะการคิดขั้นสูงและสมรรถนะการจัดการตนเองมาสร้าง
เป็นข้อคำถามสำหรับสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน

3. ยกร่างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ
(Rating Scale) และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง (IOC) ได้ค่า
IOC อยู่ระหว่าง 0.66-1.00

4. ปรับปรุงแบบสอบถามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
แล้วนำไปเก็บข้อมูลกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบ ของสมรรถนะการคิด
ขั้นสูงและสมรรถนะการจัดการตนเอง โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์องค์ประกอบ
เชิงสำรวจ จำนวน 600 คน และองค์ประกอบเชิงยืนยัน จำนวน 500 คน

5. สร้างเครื่องมือวัดสมรรถนะการคิดขั้นสูง มีลักษณะเป็นแบบทดสอบสถานการณ์
แบบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ แบบทดสอบแบบเติมคำ จำนวน 6 ข้อ และเกณฑ์การให้
คะแนนการแสดงละครคุณธรรม สำหรับสมรรถนะการจัดการตนเอง เป็นแบบประเมินตนเอง
มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 24 ข้อ ตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้
ซึ่งมีการตรวจสอบคุณภาพได้ผลดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงคุณภาพของแบบทดสอบสมรรถนะการคิดขั้นสูง และแบบประเมินสมรรถนะการจัดการตนเอง

เครื่องมือ	ค่าความเที่ยงตรง	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
แบบทดสอบสมรรถนะการคิดขั้นสูง	IOC = 0.66-1.00	p = 0.38 - 0.90	r = 0.20 - 0.60	K-R.20=0.74
แบบประเมินสมรรถนะการจัดการตนเอง	IOC = 0.66-1.00	-	-	$\alpha = 0.71$

2. ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการคิดขั้นสูงและสมรรถนะการจัดการตนเอง

ประชากร คือ ครูประจำการของโรงเรียนในเขตพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ประจำปีการศึกษา 2566 สำหรับใช้ในการสำรวจสภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก จำนวน 4,760 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูประจำการของโรงเรียนในเขตพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ประจำปีการศึกษา 2566 สำหรับใช้ในการสำรวจสภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก จำนวน 460 คน ได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน โดยเริ่มจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified sampling) โดยใช้จังหวัดเป็นตัวแบ่ง หลังจากนั้นใช้การสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) โดยการจับสลาก (Rotary) ใช้โรงเรียนและครูประจำการเป็นหน่วยในการสุ่ม รายละเอียดดังตาราง

ตารางที่ 3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างของครูประจำการจำแนกตามสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ปีการศึกษา 2566

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
กระบี่	2,660	156
พังงา	1,102	152
ภูเก็ต	998	152
รวม (คน)	4,760	460

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นของกระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกลักษณะเครื่องมือเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) มีค่า IOC ระหว่าง 0.80-1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่ควรจะเป็นของกระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกกับครูประจำการจำแนกตามสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

2. นำข้อมูลจากการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่ควรจะเป็น รวมทั้ง ข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่ส่งเสริมสมรรถนะการคิดขั้นสูงและสมรรถนะการจัดการตนเองของนักเรียนในเขตพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

3. เชิญศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครูประจำการ จากจังหวัดกระบี่ พังงา และภูเก็ต จำนวน 22 คน ร่วมสนทนากลุ่มเพื่อวิพากษ์ร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกแผนการจัดการเรียนรู้ และคู่มือการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ครอบคลุม ความเป็นไปได้ และการนำไปใช้ประโยชน์

4. ทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ในเบื้องต้นได้มีการหารือกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ พังงา และภูเก็ต ได้ข้อตกลงที่จะนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกและคู่มือการจัดการเรียนรู้เชิงรุกไปทดลองบูรณาการกับแผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เพื่อใช้พัฒนาสมรรถนะการคิดขั้นสูง และสมรรถนะการจัดการตน กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสถานศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 3 โรงเรียน ครูประจำการ จำนวน 3 คน และนักเรียน จำนวน 57 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และคู่มือการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ตามข้อสังเกตของครูประจำการและนักเรียน

3.ระยะที่ 3 การประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาสมรรถนะการคิดขั้นสูงและสมรรถนะการจัดการตนเอง

ประชากร คือ ครูและนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ พังงา และภูเก็ต จำนวน 386 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูและนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กระบี่ พังงา และภูเก็ต ที่สมัครใจเข้าร่วมทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 กระจายทั้ง 3 จังหวัด ในเขตพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ได้แก่ จังหวัดกระบี่ พังงา และภูเก็ต จำนวน 8 โรงเรียน นักเรียนทั้งหมดจำนวน 187 คน

ตารางที่ 4 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กระบี่ พังงา และภูเก็ต

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง		
		โรงเรียน	ครูประจำการ	นักเรียน
กระบี่	203	3	3	52
พังงา	134	3	3	66
ภูเก็ต	49	2	2	69
รวม	386	8	8	187

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ คู่มือการจัดการเรียนรู้เชิงรุก แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน สื่อ แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ มีค่า IOC ระหว่าง 0.66-1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86 และแบบสัมภาษณ์ครูและผู้บริหาร

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก แผนการจัดการเรียนรู้ และคู่มือการจัดการเรียนรู้เชิงรุกไปใช้ในการพัฒนาสมรรถนะการคิดขั้นสูง และสมรรถนะการจัดการตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสถานศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประเมินตามตัวบ่งชี้สมรรถนะการคิดขั้นสูงและสมรรถนะการจัดการตนเองของนักเรียน โดยใช้ค่าสถิติที่ (t-test Dependent)

2. ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการคิดขั้นสูงและสมรรถนะการจัดการตนเองของนักเรียนในเขตพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พร้อมทั้ง วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

3. วิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์ความพึงพอใจของครูประจำการและผู้บริหารต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

ผลการวิจัย

1. ผลของการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะการคิดขั้นสูงและสมรรถนะการจัดการตนเองสรุปได้ดังนี้

1.1 สมรรถนะการคิดขั้นสูง

องค์ประกอบสมรรถนะการคิดขั้นสูงของนักเรียนในเขตพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต หลังการปรับโมเดลโดยปรับแก้รูปแบบสมมติฐานตามค่าดัชนีความกลมกลืนพบว่า ค่าไคสแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 203.934, $p=0.000$, $df=105$ ค่าสถิติไคสแควร์สัมพันธ์ (χ^2 / df) มีค่าเท่ากับ 1.942 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 2 ส่วนค่าดัชนี CFI=0.983, TLI=0.978 มีค่ามากกว่า 0.900 สำหรับค่าดัชนี RMSEA=0.063 มีค่าน้อยกว่า 0.08 และค่า SRMR=0.042 มีค่าน้อยกว่า 0.05 โมเดลสมมติฐานสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพบว่า สมรรถนะการคิดขั้นสูงประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ 17 ตัวบ่งชี้ คือ องค์ประกอบที่ 1 การคิดอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 2 การคิดเชิงระบบ จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 3 การคิดสร้างสรรค์ จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ และองค์ประกอบที่ 4 การคิดแก้ปัญหา จำนวน 5 ตัวบ่งชี้

1.2 สมรรถนะการจัดการตนเอง

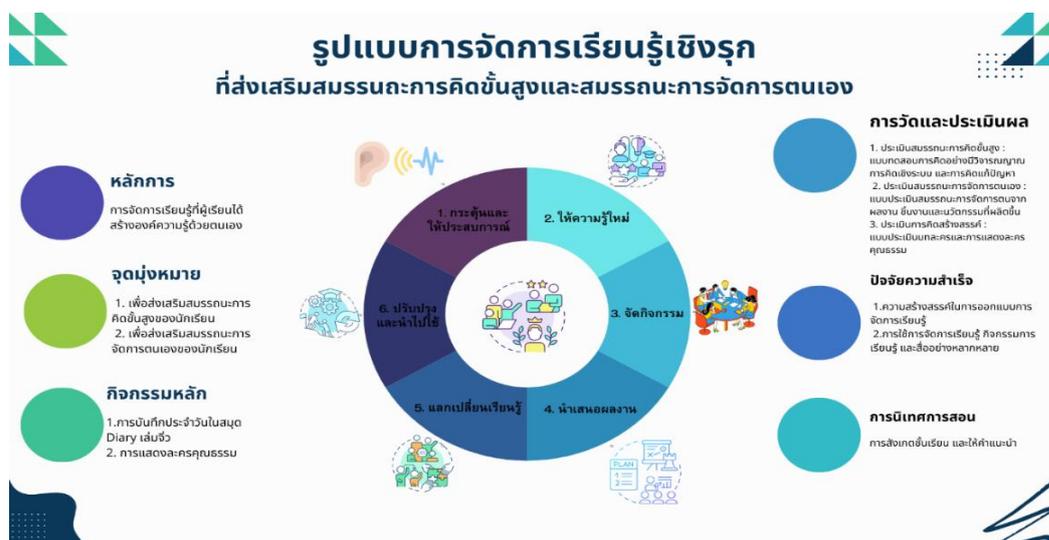
องค์ประกอบสมรรถนะการจัดการตนเองของนักเรียนในเขตพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต หลังการปรับโมเดลโดยปรับแก้รูปแบบสมมติฐานตามค่าดัชนีความกลมกลืนพบว่า ค่าไคสแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 462.816, $p=0.000$, $df=241$ ค่าสถิติไคสแควร์สัมพันธ์ (χ^2 / df) มีค่าเท่ากับ 1.920 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 2 ส่วนค่าดัชนี CFI=0.971, TLI=0.967 มีค่ามากกว่า 0.900 สำหรับค่าดัชนี RMSEA=0.043 มีค่าน้อยกว่า 0.08 และ ค่า SRMR=0.046 มีค่าน้อยกว่า 0.05 โมเดลสมมติฐานสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพบว่า สมรรถนะการจัดการ

ตนเอง ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ 24 ตัวบ่งชี้ คือ องค์ประกอบที่ 1 การเห็นคุณค่าในตนเอง จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 2 การมีเป้าหมายในชีวิตจำนวน 6 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 3 การจัดการอารมณ์และความเครียด จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ และองค์ประกอบที่ 4 การจัดการปัญหาและภาวะวิกฤต จำนวน 6 ตัวบ่งชี้

2. การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการคิดขั้นสูงและสมรรถนะการจัดการตนเอง

2.1 ผู้วิจัยได้นำผลการสำรวจสภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นจากครูประจำการมาวิเคราะห์ พบว่า สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูประจำการในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$) สภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.80$) และเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของสภาพที่ควรจะเป็นพบว่า โดยภาพรวมของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูประจำการในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต มีค่า $PNI_{Modified} = 0.16$

2.2 ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของ Dick & Carry (1996) และ Kaemmani (2010) นำผลการสำรวจจากข้อ 2.1 และแนวคิดของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกมาออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกได้ 6 ขั้นตอนดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

- 2.2.1 ขั้นที่ 1 กระตุ้นและให้ประสบการณ์ (Stimulation and Experience)
- 2.2.2 ขั้นที่ 2 ให้ความรู้ใหม่ (New Knowledge Provision)
- 2.2.3 ขั้นที่ 3 จัดกิจกรรม (Activity Organization)
- 2.2.4 ขั้นที่ 4 นำเสนอผลงาน (Presentation)
- 2.2.5 ขั้นที่ 5 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Share)
- 2.2.6 ขั้นที่ 6 ปรับปรุงและนำไปใช้ (Improvement and Implementation)

2.4 มีการจัดประชุมวิพากษ์รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก แผนการจัดการเรียนรู้ และคู่มือ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ครบคลุม ความเป็นไปได้ และการนำไปใช้ประโยชน์ ในภาพรวมผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า มีความเป็นไปได้ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$)

2.5 ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก แผนการจัดการเรียนรู้ และคู่มือไป ทดลองใช้ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ณ โรงเรียนบ้านทะเลทรายราษฎร์อุทิศ โรงเรียนเกาะปันหยี และโรงเรียนวัดนากลางมิตรภาพที่ 163 พบว่า ครูประจำการมีความคิดเห็นต่อแผนการจัดการเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$) นอกจากนี้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการทดลองใช้ รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่ส่งเสริมสมรรถนะการคิดขั้นสูง และสมรรถนะการจัดการตนเอง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.77$)

3. ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการคิดขั้นสูงและ สมรรถนะการจัดการตนเอง ของนักเรียนในเขตพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

ผลใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อหาประสิทธิภาพนั้น ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบสมรรถนะ การคิดขั้นสูงและสมรรถนะการจัดการตนเองของนักเรียน โดยพิจารณาจากคะแนนการทำ แบบทดสอบสมรรถนะการคิดขั้นสูง การแสดงละครคุณธรรม การประเมินตนเองของนักเรียน การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และสัมภาษณ์ความพึงพอใจ ของครูและผู้บริหารที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ผลโดยสรุปมีดังนี้

3.1 สมรรถนะการคิดขั้นสูง

3.1.1 การคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัวบ่งชี้ โดยตัวบ่งชี้ที่นักเรียนมีทักษะเพิ่มขึ้นมากที่สุดคือ การตัดสินใจโดยสามารถระบุหลักฐาน สนับสนุนความคิด ($t = 6.72$)

3.1.2 การคิดอย่างเป็นระบบก่อนใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และหลัง การใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัวบ่งชี้ โดยตัวบ่งชี้ที่นักเรียนมีทักษะเพิ่มขึ้นมากที่สุดคือ สามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุกับ ประเด็นปัญหา ($t = 22.79$)

3.1.3 การคิดแก้ปัญหา ก่อนใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และหลัง การใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัวบ่งชี้ โดยตัวบ่งชี้ที่นักเรียนมีทักษะเพิ่มขึ้นมากที่สุดคือ สามารถเลือกปัญหาที่ต้องแก้ไขเร่งด่วนหรือ เป็นลำดับแรก ($t = 18.76$)

3.1.4 การคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนผ่านการแสดงละครคุณธรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สามารถ ออกแบบผลงานที่เป็นชิ้นงาน วิธีการ หรือนวัตกรรมด้วยความคิดที่แปลกใหม่ ($\bar{X} = 3.67$)

3.2 สมรรถนะการจัดการตนเอง

3.2.1 การเห็นคุณค่าในตนเอง หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกทุก ตัวบ่งชี้มีค่าเพิ่มขึ้นกว่าก่อนใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ยกเว้นการแสดงพฤติกรรมต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างมั่นใจ ที่นักเรียนมีสมรรถนะที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากที่สุด คือ ยอมรับความแตกต่างในความชอบ ความสนใจและเพศวิถีของผู้อื่น ($t = 11.06$)

3.2.2 การมีเป้าหมายในชีวิต หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ทุกตัวบ่งชี้ที่มีค่าเพิ่มขึ้นกว่าก่อนใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากที่สุด คือ ตั้งเป้าหมายก่อนที่จะเริ่มทำงานหรือกิจกรรม ($t = 14.10$)

3.2.3 การจัดการอารมณ์และความเครียด หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกทุกตัวบ่งชี้ที่มีค่าเพิ่มขึ้นกว่าก่อนใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากที่สุด คือ สามารถควบคุมอารมณ์ ความรู้สึก และความคิดของตนเอง ($t = 12.45$)

3.2.4 การจัดการปัญหาและภาวะวิกฤต หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกทุกตัวบ่งชี้ที่มีค่าเพิ่มขึ้นกว่าก่อนใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากที่สุด คือ สามารถเตรียมการป้องกันเพื่อแก้ไข ปัญหา ($t = 10.14$)

3.3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.79$) โดยประเด็นที่นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดคือ นักเรียนมีอิสระในการศึกษาค้นคว้าและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ($\bar{X} = 2.97$)

3.4 ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาและครู เกี่ยวกับผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และคู่มือ พบว่า การใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น โดยเฉพาะการคิดและการเขียน นักเรียนสามารถเขียนคำได้ถูกต้องขึ้น บรรยายเนื้อหาและให้เหตุผลประกอบการนำเสนอได้มากขึ้น รวมไปถึง มีวิธีการจัดการตนเองที่มีระเบียบ มีการเตรียมความพร้อมก่อนเรียน ให้ความสนใจกับการจัดการเรียนรู้เป็นกลุ่มผ่านสื่อ และสามารถควบคุมอารมณ์ และบริหารจัดการเวลาของตนเองได้เป็นอย่างดี

อภิปรายผล

1. ระยะที่ 1 อภิปรายถึงสมรรถนะการคิดขั้นสูงและสมรรถนะการจัดการตนเองของนักเรียนในเขตพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ว่ามีองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ต่าง ๆ ดังนี้

1.1 สมรรถนะการคิดขั้นสูงของนักเรียนในเขตพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดเชิงระบบ การคิดสร้างสรรค์ และการคิดแก้ปัญหา สอดคล้องกับแนวคิดของ Ari et al. (2020) และ Office of the Basic Education Commission (2021) ที่กล่าวถึงสมรรถนะการคิดขั้นสูงว่าเป็นเรื่องที่บุคคลแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการคิดอย่างกว้างขวาง อาศัยการนำข้อมูลใหม่หรือความรู้เดิมมาใช้และจัดการข้อมูลเพื่อให้ได้คำตอบที่เป็นไปได้ในสถานการณ์ใหม่ ๆ การคิดระดับสูง จึงประกอบไปด้วย การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดอย่างเป็นระบบ การคิดสร้างสรรค์ และการคิดแก้ปัญหา

1.2 สมรรถนะการจัดการตนเองของนักเรียนในเขตพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การเห็นคุณค่าในตนเอง การมีเป้าหมายในชีวิต การจัดการอารมณ์และความเครียด และการจัดการปัญหาและภาวะวิกฤต สอดคล้องกับแนวคิดของ Creer (2000) Nakaro (2008) และ Sansupa & Kuntawong (2021) ที่ได้ศึกษาคุณลักษณะความสามารถในการจัดการตนเองประกอบด้วย ความสามารถในการรู้จักตนเอง ความสามารถในการบริหารเวลา ความสามารถในการบริหารจัดการอารมณ์ตนเอง และการมีวินัยในตนเอง

2. ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการคิดขั้นสูงและสมรรถนะการจัดการตนเอง ของนักเรียนในเขตพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

ในกระบวนการนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่ควรจะเป็นจากครูประจำการเพื่อนำข้อมูลไปใช้ประกอบการออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก รวมถึงมีการนำแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาประกอบการร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่ส่งเสริมสมรรถนะการคิดขั้นสูงและสมรรถนะการจัดการตนเองของนักเรียนในเขตพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต 6 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 ขั้นที่ 1 กระตุ้นและให้ประสบการณ์ เป็นขั้นที่ผู้สอนกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจกับสถานการณ์ที่กำลังจะเรียนรู้ด้วยวิธีการเล่าเรื่องที่ครูมีประสบการณ์ด้วยตนเองหรือเกิดจากการพบเห็นจากสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน จากข่าวหรือภาพยนตร์ ซึ่งการจัดกิจกรรมในขั้นนี้เป็นไปตามทฤษฎีปัญญาสังคมของบันดูรา (Bandura) เกี่ยวกับกระบวนการจูงใจ การกระตุ้นและสร้างความสนใจ เพื่อเสริมและสร้างประสบการณ์ใหม่ให้แก่ นักเรียน สอดคล้องกับ Nilkan (2020) ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุกนั้นมีรากฐานมาจากแนวคิดทางการศึกษาที่เน้นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ โดยนักเรียนเป็นผู้สร้างความรู้จากข้อมูลที่ได้รับมาใหม่ด้วยการนำไปประกอบกับประสบการณ์และความรู้เดิมที่ผ่านมา

2.2 ขั้นที่ 2 ให้ความรู้ใหม่ ขั้นตอนนี้ครูจะใช้กระบวนการกลุ่มที่มีการคละนักเรียนชาย-หญิง และระดับความรู้ มีการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ จากนั้นนำเสนอสาระการเรียนรู้ใหม่แก่นักเรียน โดยใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน เพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมสู่ความรู้ใหม่ เน้นจัดการเรียนรู้ตามประสบการณ์ของนักเรียน ใช้คำถามกระตุ้นเพื่อให้เกิดการสื่อสาร การอภิปราย และวิพากษ์ระหว่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ Sherman & Sherman (2004) Bonwell & Eison (1991) และ Saeliu (2018) ที่ได้นำเสนอแนวคิดในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกว่า เป็นการเรียนรู้ร่วมกัน โดยกลุ่มย่อย ช่วยกันแสวงหาความรู้สู่เป้าหมายของกลุ่มผ่านกระบวนการลงมือปฏิบัติร่วมกันภายในกลุ่ม

2.3 ขั้นที่ 3 จัดกิจกรรม เป็นขั้นตอนที่กำหนดให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน ฝึกปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม โดยครูผู้สอนกำหนดผลงานหรือชิ้นงาน โดยมุ่งเน้นความรับผิดชอบของนักเรียนในการเรียนรู้โดยผ่านการอ่าน เขียน คิดวิเคราะห์ และอภิปรายร่วมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Suprom (2018) ที่พบว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุกนั้นนักเรียนเป็นผู้สร้างความรู้ขึ้นภายในตนเองจากการคิดด้วยการตั้งคำถามแล้วลงมือทำเป็นทีมเพื่อหาคำตอบกับปัญหาหรือโจทย์ที่เป็นจริง โดยการเลือกและใช้สื่ออย่างเหมาะสมผ่านการสร้างชิ้นงานตามกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

2.4 ขั้นที่ 4 นำเสนอผลงาน เมื่อนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมแล้วเสร็จ จะต้องสับเปลี่ยนกันนำเสนอผลงานหรือชิ้นงานหน้าชั้นเรียน โดยนักเรียนจะสรุปผลจากการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน แล้วนำเสนอแนวคิด/ผลงานหน้าชั้นหรือนำมาสอนเพื่อนนักเรียนด้วยกัน โดยครูจะสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสออกมานำเสนอหน้าชั้นไมให้นักเรียนเพียงคนเดียวคนหนึ่งเป็นคนนำเสนอทุกครั้ง ซึ่งเป็นการบ่มเพาะให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้เชิงรุก สอดคล้องกับทฤษฎีการวางเงื่อนไขของการกระทำของ Skinner (1974) ที่มีแนวคิดพื้นฐานว่าพฤติกรรมของคนเป็นผลมาจากการปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม พฤติกรรมที่เกิดขึ้นของคนจะเปลี่ยนไปเนื่องจากผลกรรมที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมนั้น และสอดคล้องกับ Mungkonkot et al. (2023) ที่ได้เสนอแนวทางในการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพว่า ครูควรประยุกต์ทฤษฎีการเรียนรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้และควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความต่อเนื่องและสัมพันธ์กับสิ่งที่นักเรียนเรียนรู้มาแล้ว ตลอดจนควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้นำเสนอความรู้ในสถานการณ์ที่หลากหลาย

2.5 ขั้นที่ 5 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นขั้นที่ครูและนักเรียนสรุปองค์ความรู้ร่วมกัน และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนและแสดงความรู้สึกท้ายคาบเรียน รวมทั้งให้นักเรียนประเมินตนเองว่ามีส่วนร่วมในการเรียนหรือการปฏิบัติกิจกรรมในชั้นเรียนมากน้อยเพียงใด ผ่านการบันทึกลงในสมุด Diary เล่มจิ๋ว และครูจะประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนจากพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน การได้เติมเต็มโดยการสะท้อนสิ่งที่เรียนรู้ แสดงความรู้สึกในตอนจบ และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซึ่งจะทำให้นักเรียนจดจำหรือการให้นักเรียนประเมินตนเองและการแสดงความคิดเห็นเพื่อสะท้อนสิ่งที่นักเรียนได้รับจากการเรียนรู้ รวมทั้งจะนำความรู้ไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้อย่างไร (Kunthong, 2019)

2.6 ขั้นที่ 6 ปรับปรุงและนำไปใช้ เป็นขั้นของการนำองค์ความรู้ที่ได้รับจากการเรียนรู้ในทุกแผนการจัดการเรียนรู้ไปบูรณาการสู่กระบวนการสร้างสรรค์ คือ การแสดงละครคุณธรรมตามเนื้อเรื่องที่นักเรียนสนใจและมีความถนัด โดยนักเรียนต้องเชื่อมโยงจากเนื้อหาสาระ หลักธรรม การสื่อสาร การเรียบเรียงเรื่องราว บทละคร การแบ่งภาระงาน ซึ่งนำไปสู่บทสรุปจากการออกแบบละครคุณธรรม ตามเรื่องที่นักเรียนสนใจและมีความถนัด โดยนักเรียนต้องเชื่อมโยงจากเนื้อหาสาระ หลักธรรม การสื่อสาร การเรียบเรียงเรื่องราว การแบ่งภาระงาน สู่บทสรุปจากการกระทำ สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้โดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน (Kaemmani, 2017)

3. ระยะที่ 3 ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาสมรรถนะการคิดขั้นสูงและสมรรถนะการจัดการตนเอง ผลการประเมินคะแนนเฉลี่ยสมรรถนะการคิดขั้นสูง และสมรรถนะการจัดการตนเองของนักเรียนสูงขึ้นในทุกองค์ประกอบ และเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างก่อนใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกกับหลังการใช้รูปแบบการจัดการรู้เชิงรุก พบว่าในภาพรวมทุกองค์ประกอบของสมรรถนะการคิดขั้นสูง และองค์ประกอบของการจัดการตนเองมีคะแนนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ Thongthiya & Suthasinobon (2021) ได้นำเสนอแนวทางในการพัฒนาการคิดขั้นสูง ได้แก่ การคิดวิจลณญาณ การตัดสินใจ การคิดแก้ปัญหา และการคิดสร้างสรรค์ ไว้ 6 ขั้นตอน (6S) ได้แก่ 1. ระบุปัญหาหรือสถานการณ์ปัญหา 2. วางแผนการดำเนินการ 3. ค้นหาและรวบรวมข้อมูล 4. ลงมือแก้ปัญหาและวิเคราะห์ข้อมูล 5. สร้างความรู้ด้วยตนเอง และ 6. นำเสนอและรายงานผล

ในการส่วนของสมรรถนะการจัดการตนเองที่เป็นผลจากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าเกิดจากการปฏิบัติกิจกรรมในทุก ๆ ครั้งภายหลังจากการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผน รวมไปถึงชิ้นงานหลักที่นักเรียนจะต้องนำความรู้มาประมวลและออกแบบละครคุณธรรม ทำให้นักเรียนต้องมีการกำหนดเป้าหมาย แบ่งเวลาในการทำงาน รอคอย เตรียมการ และการสื่อสาร ซึ่งแสดงถึงกระบวนการทำงานกลุ่มที่ดี สอดคล้องกับ Bonwell & Eison (1991) กล่าวว่าว่าการเรียนเชิงรุก นักเรียนไม่เพียงแต่จะต้องฟังมากขึ้นแต่ยังต้องอ่าน เขียน ปรัชญาหรือ และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือ การได้จัดการตนเอง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง จะทำให้นักเรียนเกิดการทำงานร่วมกันเพื่อความสำเร็จหรือการแก้ปัญหาในการเรียนรู้

สำหรับประเด็นความพึงพอใจของนักเรียนต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับครูและผู้บริหาร มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในระดับมากเช่นกัน แสดงให้เห็นว่านักเรียน ครู และผู้บริหาร เห็นว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเป็นวิธีการที่ดี ช่วยให้นักเรียนมีสมรรถนะการคิดขั้นสูง และสมรรถนะการจัดการตนเอง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่มอบหมายให้ทุกโรงเรียนจัดการเรียนรู้เชิงรุก ดังนั้น จึงควรมีการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำ และสะท้อนผลการนิเทศแก่ครูผู้สอนอย่างกัลยาณมิตร เพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ โดยเฉพาะในประเด็น “การจัดเตรียมสื่อ/นวัตกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียนในการจัดการเรียนรู้” “การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดขั้นสูง (การวิเคราะห์ การประเมินค่า และการคิดสร้างสรรค์)” “การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสื่อหรือนวัตกรรมการเรียนรู้” และ “การนำผลการประเมินมาเป็นข้อเสนอแนะเพื่อให้นักเรียนแก้ไขข้อบกพร่องและพัฒนาการเรียนของตนเอง” ซึ่งเป็นผลจากการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นที่ครูประจำการมีความคาดหวังอยู่ในระดับต้น ๆ

2. เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า โมเดลสมรรถนะการคิดขั้นสูง และสมรรถนะ การจัดการตนเองที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา และสถานศึกษา อาจนำโมเดลไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนานักเรียน โดยการประยุกต์รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกให้สอดคล้องกับตัวชี้วัด เนื้อหาวิชา และบริบทของชั้นเรียน ทั้งนี้ ควรคำนึงถึงความสำคัญของสมรรถนะหลัก องค์กรประกอบย่อย และตัวบ่งชี้ ตามลำดับของน้ำหนักองค์ประกอบ

3. ควรทำการศึกษาวิจัยและพัฒนาโดยใช้โมเดลที่ได้รับการทดสอบจากงานวิจัยนี้ เพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดสมรรถนะการคิดขั้นสูง และสมรรถนะการจัดการตนเองสำหรับเป็นแนวทางในการประเมินสมรรถนะของนักเรียนทุกระดับชั้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อเนื่อง

1. ในการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกครั้งนี้เป็นเพียงการทดลองใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้เพียงกลุ่มเดียว คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และเป็นเพียง

หน่วยการเรียนรู้เดี่ยวคือ หน่วยพระพุทธศาสนา ดังนั้น จึงควรนำรูปแบบไปปรับใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้ และเนื้อหาอื่น ที่มีบริบทแตกต่างกัน เพื่อเป็นการยืนยันความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ในการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกไปใช้เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการคิดขั้นสูงและสมรรถนะ การจัดการตนเอง

2. สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอแนวคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนผ่านการนำเสนอ ละครคุณธรรม ดังนั้น หากจะดำเนินการวิจัยตามรูปแบบที่นำเสนออาจปรับเป็นการนำเสนอผลงาน ประเภทอื่น เช่น การโต้วาที การทำโครงการ การเขียนเรียงความ โคลงกลอนบทบาทสมมติ การประกอบอาหาร การแต่งเพลง และเล่นดนตรี ฯลฯ ที่สอดคล้องกับช่วงวัย และความสนใจ ของนักเรียน

3. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวแปรกำกับที่อาจมีผลต่อตัวแปรตามในการวิจัย เช่น อายุการทำงานของครู วิทยะฐานะของครู ขนาดของโรงเรียน กิจกรรมเสริมที่สถานศึกษาจัดให้ นักเรียน จำนวนนักเรียนต่อห้อง และภาคเรียนที่สอน

4. ในการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่นำเสนอ สถานศึกษาอาจนำ เทคโนโลยีดิจิทัลหรือแหล่งเรียนรู้มาจัดการเรียนรู้ใหม่ ๆ ที่ทันสมัย เช่น การประยุกต์ใช้ AI เพื่อการ จัดการเรียนรู้ การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการผลิตสื่อ และการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนมาเป็นสื่อ ในการจัดการเรียนรู้

อนึ่งเนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ จัดเก็บข้อมูลในสถานศึกษาในเขตพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัย ราชภัฏภูเก็ต ได้แก่ จังหวัดกระบี่ พังงา และภูเก็ต ดังนั้น การนำผลการวิจัยไปใช้ควรคำนึงข้อจำกัด ในบริบทของแต่ละพื้นที่ สารการเรียนรู้ และระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย

References

- Ari, S., Suparno, S. & Agus, W. (2020). An Analysis of Higher-Order Thinking Skills (HOTS) in the Learning of Economics. *International Journal of Learning, Teaching and Educational Research*. 19(4), 268-290.
<https://doi.org/10.26803/ijlter.19.4.16>.
- Bonwell, C. C. & Eison, J. A. (1991). *Active Learning: Creating Excitement in the Classroom*. Washington, DC: ERIC Clearinghouse on Higher Education, George Washington University.
- Creer, L. T. (2000). *Self-management of chronic illness*. In Boekaerts, M., Printrich, P. R., & Zeidner, M. (Eds.). *Handbook of self-regulation*. pp. 601-629. San Diego, CA: Academic Press.
- Dick, W. & Carry, L. (1996). *The systematic design of instruction*. Harper Collins.
- Kaemmani, K. (2010). *Teaching Science: Knowledge for Organizing Effective Learning Processes*. 12th ed. Dan Sutha Printing Company.

- Kaemmani, K. (2017). *Teaching Science: Knowledge for Organizing Effective Learning Processes*. 21th ed. Dan Sutha Printing Company. Chulalongkorn University Press.
- Krabi Provincial Education Office. (2023). *Annual Operational Plan for Fiscal Year 2023 - 2027*. Krabi Provincial Education Office.
- Kunthong, T. (2019). *Development of a Learning Management Model for Enhancing Teenagers' Social Intelligence*. [Unpublished doctoral thesis]. Srinakharinwirot University.
- Ministry of Education. (2017). *National Education Plan B.E. 2560 – 2579 (2017-2036)*. Office of the Education Council.
- Ministry of Education. (2025). *PISA 2022 Mathematics, Reading and Science Assessment Results*. The Institute for the Promotion of Teaching Science and Technology.
- Mungkonkot, S., BooPasiri, P., Chairatchatakul, A. & Suksaph, W. (2023). Learning Management by Applying Learning Theory on Behaviorism for Bachelor Degree Students of Primary Education. *Journal of Humanities and Social Sciences Mahamakut Buddhist University Isan Campus Mahamakut Buddhist University Isan Campus*. 4(3), 181 – 193.
- Nakaro, A. (2008). *A Curriculum Development to Enhance Self-Management Ability by Guidancing Activity for Mathayomsuksa 1 Students*. [Unpublished doctoral thesis]. Srinakharinwirot University.
- Nilkan, P. (2020). *Active Learning Guidelines in Lampang: Project for Active Learning Supervision Using Guidance and Mentoring Educational Supervision, Monitoring, and Evaluation Group*. The Secondary Education Service Area Office Lampang Lamphun.
- Office of the Basic Education Commission. (2021). *Higher Order Thinking (HOT)*. <https://cbethailand.com>.
- Phuket Provincial Education Office. (2023). *Phuket Provincial Education Development Plan (2023 – 2027)*. Phuket Provincial Education Office.
- Royal Thai Government Gazette. (2022). *Announcement on the 13th National Economic and Social Development Plan (2023 - 2027)*. 139(Special Episode 258C), 1 - 143.
- Royal Thai Government Gazette. (2024). *Ministry of Education Announcement on the Education Policy of the Ministry of Education for Fiscal Year 2025-2026*. 141(Special Episode 309C), 11 - 13.

- Saeliu, C. (2018). *Active learning in the subject of developing thinking skills for early childhood*. Chiang Mai Rajabhat University.
- Saikumpa, S. (2021). *Competency-Based Active Learning Management Affecting Learnings' Competencies in the Secondary Educational Service Area Office Bangkok 2*. [Unpublished master's thesis]. Srinakharinwirot University.
- Sansupa, K. & Kuntawong, N. (2021). Self-management: The Skill of Sustainable Self-development. *Journal of Liberal Arts (Wang Nang Leng) RMUTP*. 1(1), 25- 37.
- Shenker, J. I., Goss, S. A. & Bernstein, D. A. (1996). *Instructors Resource Manual for Psychology: Implementing Active Learning in the Classroom*.
<https://s.prych/uiuic.edu/~jskenker/active.html>.
- Sherman, S. J. & Sherman, B. S. (2004). *Science and Science teaching*. Greenwood Press.
- Skinner, B. F. (1974). *About behaviorism*. Alfred A. Knopf.
- Srinakharinwirot University. (2021). *Educational personnel development project in learning management and assessment to develop competencies*. Srinakharinwirot University.
- Sukjaroen, N. & Chobphon, P. (2022). Active Learning to Develop Higher Order Thinking: Meta-Analysis. *Journal of Humanities and Social Sciences Thonburi University*. 16(1), 79 – 82.
- Suprom, S. (2018). Development of Active Learning Management Ability in the 21st Century for High School Student. *Ubon Ratchathani Journal of Research and Evaluation*. 7(2), 49-58.
- Thongthiya, K. & Suthasinobon, K. (2021). A Development of Higher-order Thinking: Important Intellectual Abilities for The New Normal. *Journal of Education, Silpakorn University*. 19(2), 28 – 44.